

PYTANIA PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 25/2000 Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Pakt Gwarancji Pracowniczych zawarty w dniu 23 grudnia 1996 r. pomiędzy ogólnokrajowymi organizacjami związkowymi działającymi w przedsiębiorstwie PKP a Zarządem PKP w sprawie warunków realizacji II etapu restrukturyzacji przedsiębiorstwa PKP jest źródłem prawa pracy (art. 9 § 1 k.p.)?”

III ZP 26/2000 Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład Całej Izby:

„Czy przychód, jaki powstaje w wyniku otrzymania zachowku podlega opodatkowaniu według zasad określonych w ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (tekst jedn.: Dz. U. z 1997 r. Nr 16, poz. 89 z późn. zm.) czy też według zasad określonych w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.)?”

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 42/2000 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, gdy statut Fundacji przyznaje Fundatorowi jedynie uprawnienie do powoływania członków Kapituły Fundacji i przewiduje, że członkostwo w Kapitułe Fundacji wygasa w razie śmierci członka Kapituły, Fundator jest uprawniony także do odwoływania członków tego organu?”

III CZP 43/2000 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zasób majątkowy spółdzielni obejmujący rzeczy i prawa majątkowe wnoszony na pokrycie podwyższenia kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ma zdolność aportową jako przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 551 k.c.?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 18/2000 – z dnia 12 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu:

Sąd może kontrolować wysokość żądanego przez stronę wynagrodzenia radcy prawnego, zatrudnionego przez nią na podstawie umowy o pracę, w zakresie przekraczającym stawki minimalne określone w przepisach rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 1997 r. Nr 154, poz. 1013 ze zm.).

III CZP 35/2000 – z dnia 12 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu

Okręgowego w Elblągu:

„Czy należność za sporządzenie opinii ustaloną przez kierownika Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego zgodnie z § 19.1 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1998 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie organizacji i zakresu działania rodzinnych ośrodków diagnostyczno-konsultacyjnych (Dz. Urz. Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 sierpnia 1998 r.) należy uwzględnić jako wydatek Skarbu Państwa w rozumieniu art. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który podlega rozliczeniu w ramach obciążenia uczestników postępowania kosztami sądowymi?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 34/2000 – z dnia 13 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie:

W sprawie wszczętej na skutek skargi na czynności komornika, podlegającej wpisowi stałemu, wniesione przez adwokata lub radcę prawnego nieopłacone zażalenie na postanowienie sądu, od którego pobiera się ułamkową część wpisu stałego, podlega odrzuceniu bez wzywania do uiszczenia opłaty.

III CZP 28/2000 – z dnia 19 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu:

„Czy uruchomienie urządzeń służących do ochrony przeciwpowodziowej zgodnie z instrukcją przeciwpowodziową i decyzjami właściwych komitetów przeciwpowodziowych wyłącza stosowanie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 1997 r. o stosowaniu szczególnych rozwiązań w związku z likwidacją skutków powodzi, które miało miejsce w lipcu 1997 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 491) i tym samym nie jest celowym działaniem w rozumieniu wyżej cytowanego przepisu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 30/2000 – z dnia 19 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku:

Jeżeli prawomocny wyrok nakazujący opróżnienie lokalu zawiera orzeczenie o uprawnieniu pozwanego do lokalu socjalnego, w procesie o zapłatę przez pozwanego odszkodowania za korzystanie z lokalu bez tytułu prawnego ma zastosowanie art. 34 ust. 2 ustawy z 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 ze zm.).

III CZP 14/2000 – z dnia 21 września 2000 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

Adwokat ustanowiony dla strony przez sąd może odmówić sporządzenia kasacji, jeżeli byłaby ona niedopuszczalna lub oczywiście bezzasadna.

III CZP 25/2000 – z dnia 26 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

Tymczasowe ponoszenie wydatków przez Skarb Państwa, przewidziane w przepisie art. 463 § 2 k.p.c., dotyczy postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika, także po wejściu w życie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882).

III CZP 26/2000 – z dnia 26 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży:

Jeżeli egzekucja okaże się bezskuteczna wskutek umorzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 63 § 1 Prawa upadłościowego przed wyegzekwowaniem choćby części świadczenia, komornik zwraca wierzycielowi połowę wniesionej opłaty stosunkowej, o której mowa w art. 44 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882 ze zm.).

III CZP 29/2000 – z dnia 26 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

Wyrok, którego sentencji skład sądu nie podpisał, nie istnieje w znaczeniu prawnoprocesowym także wówczas, gdy został ogłoszony.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 34/2000 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy możliwe jest zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności objętej późniejszym wyrokiem łącznym podczas kiedy wyrok, którego dotyczy >skazanie ponowne< zapadł zanim wydano wyrok łączny?”

I KZP 35/2000 Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy stanowi bezwzględna przyczynę odwoławczą rozpoznanie przez sąd pierwszej instancji sprawy o przestępstwo z art. 158 § 3 k.k. w składzie określonym w art. 28 § 3 k.p.k. w sytuacji, gdy wyznaczenie tego składu było następstwem pouczenia stron o możliwości zakwalifikowania czynu z przepisu art. 148 § 1 k.k., dokonanego w trybie art. 399 § 1 k.p.k. przez inny 5 osobowy skład orzekający, wyznaczony w sposób niewłaściwy przez przewodniczącego wydziału karnego sądu okręgowego – a więc pouczenia dokonanego przez sąd nienależycie obsadzony?”

2. Czy uprzedzenie stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego aktem oskarżenia, skutkujące koniecznością odroczenia rozprawy i wyznaczenia innego składu sądu może nastąpić – zgodnie z brzmieniem art. 399 § 1 k.p.k. – tylko w toku rozprawy, czy też można go dokonać już we wcześniejszej fazie postępowania, na przykład na posiedzeniu wyznaczonym w trybie art. 399 § 3 k.p.k. w wyniku wstępnej kontroli aktu oskarżenia?”

I KZP 36/2000 Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest usiłowaniem zwykłym (udolnym), czy też usiłowaniem nieudolnym ze względu na brak

przedmiotu nadającego się do dokonania na nim czynu zabronionego zachowanie sprawcy rozboju, zmierzającego do zabrania konkretnego mienia pokrzywdzonemu, który jednak mienia tego nie posiada, choć jednocześnie dysponuje innym mieniem w ogóle nadającym się do zaboru?”

I KZP 37/2000 Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w związku z wejściem w życie z dniem 1 września 2000 r. art. 535 § 2 Kodeksu postępowania karnego w znowelizowanym brzmieniu z jednej strony i treścią art. 45 ust. 2 zdanie drugie Konstytucji RP z drugiej strony, oddalenie skargi kasacyjnej, wniesionej od prawomocnego wyroku, powinno następować w formie (postaci) postanowienia, czy też w formie wyroku?”

I KZP 38/2000 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd rejonowy w sprawie o wykroczenie skarbowe, w sytuacji, gdy akt oskarżenia sporządził i wniósł niefinansowy organ dochodzenia określony w art. 134 § 1 pkt 2 k.k.s., stosując odpowiednio art. 339 § 3 pkt 4 k.p.k., zwraca sprawę w celu usunięcia istotnych braków prokuratorowi, czy też organowi dochodzenia?”

I KZP 39/2000 Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy imienna książeczka oszczędnościowa może być przedmiotem czynności wykonawczej zbrodni z art. 310 § 1 k.k., czy też przestępstwa określonego w art. 270 § 1 k.k.?”

I KZP 40/2000 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy orzeczenie obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody przewidziane w art. 46 k.k. dopuszczalne jest w formie zobowiązania solidarnego w wypadku współsprawstwa dwóch lub więcej osób?”

I KZP 41/2000 Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w art. 310 § 1 k.k. sformułowanie: „dokument upoważniający do otrzymania sumy pieniężnej” obejmuje swoim zakresem również książeczkę oszczędnościową o jakiej mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939)?”

I KZP 42/2000 Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w wypadku umorzenia postępowania karnego na podstawie art. 11 § 1 k.p.k. oskarżycielowi posiłkowemu przysługuje od oskarżonego zwrot wyłożonych kosztów zastępstwa adwokackiego?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 18/2000 – z dnia 7 września 2000 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich:

1. „Wydanie postanowienia o odmowie uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia kolegium do spraw wykroczeń przez sąd okręgowy (art. 516 § 2 k.p.k.) wobec braku przesłanek z art. 515 § 1 k.p.k. stoi na przeszkodzie rozpoznaniu ponownie takiego wniosku, chyba że wskazuje on jako podstawę orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, wydane po rozpoznaniu poprzedniego wniosku złożonego na podstawie art. 515 § 2 k.p.k. w zw. z art. 112 § 2 k.p.w.

2. Od postanowienia o odmowie uchylenia rozstrzygnięcia kolegium do spraw wykroczeń kasacja nie przysługuje.”

Postanowiono odmówić odpowiedzi na pytanie:

„Czy sędzia, który brał udział w wydaniu postanowienia, o którym mowa w punkcie 1, jest wyłączony z mocy prawa – na podstawie art. 40 § 1 pkt 9 lub § 3 k.p.k. – od udziału w sprawie z ponownego wniosku o uchylenie prawomocnego rozstrzygnięcia kolegium z powodu uchybienia określonego w art. 112 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia?”

I KZP 22/2000 – z dnia 7 września 2000 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

Sformułowanie „nie powróci najpóźniej w ciągu 3 dni po upływie wyznaczonego terminu”, użyte w art. 242 § 2 k.k., oznacza, że sprawca popełnia określony nim czyn przez cały okres bezprawnego przebywania na wolności.

I KZP 23/2000 – z dnia 7 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

„Czy przepis art. 51 k.k.w. może mieć zastosowanie do grzywny orzeczonej prawomocnym wyrokiem wydanym przed 1 września 1998 r., a przekraczającej kwotę 500 złotych?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 25/2000 – z dnia 7 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

1. „Czy numery nadwozia samochodu osobowego stanowią jedynie znaki identyfikacyjne, o których mowa w treści art. 306 k.k. czy też stanowią dokument w rozumieniu art. 270 § 1 k.k.?”

2. Czy w przypadku stwierdzenia, że numery nadwozia samochodu stanowią jedynie znaki identyfikacyjne dla przypisania oskarżonym popełnienia przestępstwa z art. 306 k.k., koniecznym jest ustalenie, że ich zamiarem było wprowadzenie do obrotu samochodu, którego numery nadwozia uprzednio przerobili?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 26/2000 – z dnia 7 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy lekarz i pielęgniarka, których nietykalność cielesna została naruszona podczas pełnienia

obowiązków służbowych korzystają z ochrony prawnej przewidzianej w art. 222 k.k.?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 27/2000 – z dnia 7 września 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach:

1. „Czy pojęcie szkody w rozumieniu art. 190 k.k. z 1969 r. obejmuje tylko i wyłącznie szkodę majątkową czy też może mieć ona charakter niemajątkowy?

2. Jakie kryteria powinny decydować o tym, że szkodę stanowiącą znamię przestępstwa z art. 190 k.k. z 1969 r. należy uznać za poważną?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ

WZP 1/2000 – z dnia 9 czerwca 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy przed sądami wojskowymi asesor może przewodniczyć na rozprawie lub na posiedzeniach w sprawach, gdy ustawa przewiduje rozpoznanie tego rodzaju spraw w składzie jednoosobowym?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WKN 9/2000 – postanowienie z dnia 8 czerwca 2000 r.

Artykuł 67 § 3 k.k., w zakresie, w którym dopuszcza możliwość orzeczenia przy warunkowym umorzeniu postępowania karnego świadczenia pieniężnego wymienionego w art. 39 pkt 7 k.k., nie ma zastosowania w wypadku warunkowego umorzenia postępowania przeciwko żołnierzowi pełniącemu zasadniczą służbę wojskową, gdyż art. 324 § 2 k.k. przewiduje generalny zakaz orzekania tego środka karnego wobec takiego żołnierza.

WZP 1/2000 – postanowienie z dnia 9 czerwca 2000 r.

Z unormowania art. 46 § 1 zd. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753 ze zm.), w myśl którego asesor sądu wojskowego, któremu powierzono pełnienie czynności sędziowskich, „może przewodniczyć na rozprawie głównej lub na posiedzeniach tylko wówczas, gdy ustawa przewiduje rozpoznawanie sprawy w składzie jednego sędziego i dwóch ławników”, nie wynika, iż nie może on w pierwszej instancji orzekać w sprawach o wykroczenia, które sąd wojskowy rozpoznaje jednoosobowo (art. 681 § 1 k.p.k.) i w których – w związku z tym – sędzia ma prawa i obowiązki przewodniczącego (art. 678 k.p.k. w zw. z art. 476 § 1 k.p.k.). Powołane unormowanie zawiera w sobie wprawdzie zakaz przewodniczenia przez asesora innym niż wymieniony składom sądu wojskowego, ale chodzi w nim wyłącznie o składy kolegialne. Unormowanie to nie odnosi się zatem w ogóle do sytuacji, w których sąd wojskowy orzeka jednoosobowo.

WZ 19/2000 – postanowienie z dnia 13 czerwca 2000 r.

W sprawach o zbrodnie, o których mowa w art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016 ze zm.), wynikająca z art. 2 ust. 4 noweli z dnia 9 kwietnia 1999 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 360) kompetencja dotychczas właściwego prokuratora do „dalszego prowadzenia” postępowania wszczętego przed dniem wejścia w życie znowelizowanej ustawy do chwili przejęcia tego postępowania przez prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej, uprawnia nie tylko do kontynuowania postępowania przygotowawczego, lecz także – co się z tym łączy – do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w postępowaniu przed sądami po wniesieniu aktu oskarżenia.